

Rotija Badjura . Tatjana Colari . Breda Jakovčič . Ivo Fischeraueri . Majda Kregar . Majda Nešima .
Edita Sovinc
. Nives Stare . Mariška Šubić Kovač . Jela Vilfan

Edita Sovinc

Ljubljana, 1926 – Ljubljana, 1978

Edita Sovinc je leta 1956 diplomirala iz gradbeništva na Tehniški fakulteti Univerze v Ljubljani, inženirja gradbeništva pa sta bila tudi njen oče Stanko Dimnik (1891–1980) in njen mož prof. dr. Ivan Sovinc (1924–2001). Še kot študentka se je leta 1949 zaposlila na takrat ustanovljenem Gradbenem inštitutu (kasnejši Zavod za raziskavo materialov in konstrukcij) in tu delovala vse svoje poklicno obdobje, zadnja leta kot vodja geomehanskega laboratorija. Kolegi so jo cenili zlasti zaradi predanega dela na terenu po vsej Sloveniji. Med drugim je delovala pri sanaciji Gruberjevega prekopa v Ljubljani, pri gradnji nasipov in mostov na avtocesti Hoče–Arja vas in pri gradnji nuklearke Krško. Sodelovala je pri različnih urbanističnih zasnovah mestnega in pokrajinskega pomena, pri izdelavi geotehnične karte Ljubljane, pri zasnovi slovenskega dela geomehanskega slovarja Jugoslavije, preučevala pa je tudi seizmološko geotehnične pogoje v Ljubljani. Raziskovalno se je posvečala zlasti uporabi elektrofiltrskega pepela v gradbeništvu. Predavala in objavljala je tudi v prostoru nekdanje Jugoslavije. Edita Sovinc je bila ena od pionirk geomehanike na Slovenskem in ena prvih strokovnjakinj gradbene stroke, zaposlenih na Gradbenem inštitutu.

Edita Sovinc graduated in Civil Engineering at the Technical Faculty of the University of Ljubljana in 1956. Her father, Stanko Dimnik (1891–1980), and her husband, prof. dr. Ivan Sovinc (1924–2001), were civil engineers as well. In 1949, when she was still a student, she obtained a job at the then founded Building and Civil Engineering Institute ZRMK, where she remained throughout her career, in the last years as the head of the geomechanical laboratory. Her colleagues valued her especially because of her dedicated field work all through Slovenia. Among other things, she participated at the reconstruction of the Gruber Channel in Ljubljana, in the construction of embankments and bridges on the Hoče–Arja vas motorway, and the construction of the Krško Nuclear Power Plant. She also participated in various urban designs of city and provincial importance, the production of the geotechnical map of Ljubljana and the design of the Slovenian part of the geomechanical dictionary of Yugoslavia, while she also studied seismologic and geotechnical conditions in Ljubljana. Research-wise, she focused particularly on the usage of fly ash in civil engineering. She lectured and published in the former Yugoslavia. Edita Sovinc was one of the pioneer women in geomechanics in Slovenia and one of the first women experts of the construction profession employed at the Building and Civil Engineering Institute ZRMK.

Dela (izbor) / Works (selection)

- Edita Sovinc, *Preiskava tal za temeljenje opekarniških objektov na Smodinovcu pri Ljubljani*, Ljubljana 1959.
- Edita Sovinc, *Temeljenje žitnega silosa v Ljubljani, Savetovanje Jugoslavenskog društva za mehaniku tla i fundiranje*, 11, 1968, 278–301.
- Edita Sovinc, *Vertikalna in horizontalna nosilnost kolov, zabitih skozi recentne usedline v flišno preperino, Savetovanje Jugoslavenskog društva za mehaniku tla i fundiranje*, 12, 1971, 231–45.
- Edita Sovinc, *Vertikalna i horizontalna nosivost šipova u raspadnutom flišu, Građevinar*, 1972, 333–39.
- Edita Sovinc, *Temeljenje objektov pri gradnji hitre ceste med Hočami in Levcem, Nova proizvodnja*, 1977, 5–6.

Stavba ZRMK in ZAG

Gradbeni inštitut, kjer je Edita Sovinc delovala vse svoje poklicno obdobje, je bil ustanovljen leta 1949. Leta 1952 se je preimenoval v Zavod za raziskavo materialov in konstrukcij (ZRMK), leta 1991 pa se je reorganiziral v Gradbeni inštitut ZRMK in Zavod za gradbeništvo Slovenije (ZAG). Do 1978 je bila vodja geomehanskega laboratorija ZRMK, sama pa se je posvečala zlasti laboratorijskim in terenskim preiskavam gradbenih materialov, še posebej na področjih betonov, veziv, malt, zemljin in agregatov. Med drugim se je ukvarjala tudi z nedestruktivnimi terenskimi preiskavami za določitev poškodovanosti konstrukcije in za identificiranje vzrokov poškodb. Posebno pozornost je namenjala območju Ljubljane in potresno ogroženim področjem.

Viadukt Vrhole, 1976

Edita Sovinc je prispevala raziskave in izračune temeljenja objektov na avtocestnem odseku Hoče–Arja vas. Z raziskovalnim in terenskim delom je med gradnjo inženirskih objektov, kot so avtoceste, mostovi, viadukti in predori, podpirala gradbeni nadzor in izvajala kontrolo kakovosti gradnje.

Jedrsko elektrarna Krško, sedemdeseta leta 20. stoletja

Temeljni kamen za elektrarno je bil položen leta 1974. Edita Sovinc je s preiskavami terena sodelovala pri gradnji nuklearke, ki je z delovanjem začela leta 1981.

Gruberjev prekop, petdeseta leta 20. stoletja

Edita Sovinc je kot strokovnjakinja geomehanike v petdesetih letih preteklega stoletja sodelovala pri sanaciji Gruberjevega prekopa.

Viri / Sources: Arhiv UL FGG; Edi Sovinc v slovo, *Gradbeni vestnik* 1978, 6, str. 126; Bibliografija znanstvenih in strokovnih objav 1950–1979, Ljubljana 1980; Ustne informacije Eme Kemperle, ZAG, 19. 2. 2019; Arhiv Jedske elektrarne Krško; Arhiv DARS; Zasebni arhiv Andreja Sovinca

Besedilo / Text: Barbara Vodopivec

V ospredje: pionirke slovenske arhitekture, gradbeništva in oblikovanja